

Юнакъ и гора.

Гора юнаку продума:

„Юнако, левентъ друмнико,
 Нѣщичко ще те попитамъ,
 Правичко да ми обадишь:
 Пѣтя ти не е отъ тука,
 Пѣтя ти далечъ завива,
 Прѣзь деветъ села голѣми,
 Прѣзь деветъ поля зелени;
 Защо отъ тука минавашъ?...“

Юнакъ на гора отврѣща:

„Горо ле, горо зелена,
 Хубава Стара-планино,
 Пѣтя ми не е отъ тука,
 Ала отъ тука ще мина:
 Че имашъ сѣнка дебела,
 Че имашъ вода студена,
 Върше ти стигатъ небето,
 Небето и ширинето,
 — Буки си листья развѣватъ,
 — Птиченца пѣсень разпѣватъ,
 Харна си, горо зелена,
 Харно се върви прѣзь тебе,
 Край твойтъ доли дълбоки,
 Подъ твойтъ буки високи...“

